

Referat despre organizarea militara, administrativa, cultura si civilizatia persana - prima parte

Principalii piloni ai prestigiului si fortei Imperiului persan au fost armata si administratia. Tocmai acestea si sunt domeniile alaturi de cel al religiei in care persanii si-au adus contributia lor originala in istoria civilizatiei si culturii.

Regii persani au folosit experienta si organizarea militara a asirienilor, trimisand detasamente speciale de lancieri, de arcasi si de calareti. Cyrus I n-avea o armata nationala, ci o armata de mercenari, recrutata din randurile popoarelor supuse; armata ale carei detasamente erau conduse de ofiteri din tarile respectivilor soldati. Regii persani isi aveau o garda personala formata din 4 000 de pedestrasi si calareti, toti din randurile nobilimii. Singurul corp de armata permanent il formau 10 000 de calareti de elita, care purtau numele de "nemuritori" (in sensul ca numarul lor trebuia sa ramina fix, acelasi).

Fora armatei persane consta in cavalerie. Calaretii recrutati din randurile nobilimii erau inarmati cu o sabia dreapta, buzdugan, secure si un fel de lasso. Urmasii arcasii, calareti care trageau din fuga calului, o tactica a carei mare eficienta s-a dovedit in luptele contra detasamentelor compacte ale legiunilor romane. Urmasii trupele arcasilor care luptau din turnurile de lemn instalate pe spinarea elefantilor. Masa mare de pedestrasi tarani prost inarmati nu conta prea mult. Detasamentele de cavalerie grea constituite din nobili de frunte erau echipate intr-un fel care le asigura o extraordinara forta de soc: caii erau cuirasati cu piei groase de bou, iar calaretii erau inarmati cu platosa, lance lunga si arc. De pe tronul sau, inconjurat de steaguri si protejat in mijlocul corpului de cavalerie grea, regele in persoana conducea operatiile militare.

Persanii practicau tactica replierii, retragandu-se in fata inamicului dupa ce ardeau totul in urma lor, sau dupa ce provocau inundatii. Inainte de inceperea unei batalii avea loc ceremonia purificarii rituale si a invocarii cerului. Pentru a se cunoaste exact pierderile suferite, fiecare soldat depunea la inceputul luptei o sageata intr-un cos; la sfirsitul luptei fiecare isi lua inapoi sageata; numarul sagetilor ramase, indica numarul celor ucisi.